

ੴ

सदर रेहरास साहिब

अध्यात्मतर्फको यात्रा
नेपाली अनुवाद

अनुक्रमणिका

1. सदर रेहरास साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	21
3. आत्माको मार्ग -----	26
4. यात्राको लागि दर्शन -----	28
5. महिलाको भूमिका -----	30
6. पगडीको महत्त्व -----	33
7. तपाईंको यात्रामा नम्रता मुख्य सार -----	35

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर एक छन्, जसलाई सतगुरुको कृपाले पाइन्छ।

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

हे निरंकार! तिम्रो ल्यो (अकथनीय) द्वार कस्तो छ, ल्यो निवास-स्थान कस्तो छ, जहाँ बसेर तिम्री सृष्टिको प्रतिपालन गर्दछौ? (यसको बारेमा कसरी भनूँ)

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

वाजे तेरे नाद अनेक असंखा केते तेरे गावणहारे ॥

हे अनन्त स्वरूप! तिम्रो द्वारमा अनगिन्ती दिव्य ध्वनिहरू गुन्जिरहेका छन्, त्यहाँ धेरै नर्तकीहरू छन्।

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

केते तेरे राग परी सिउ कहीअहि केते तेरे गावणहारे ॥

तिम्रो द्वारमा तिम्रा रागिनीहरूसँग थुप्रै रागहरू गाइन्छन् र धेरैले ती राग रागिनीहरू त्यहाँ गाउन लागेका छन्।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

गावनि तुधनो पवणु पाणी बैसंतरु गावै राजा धरमु दुआरे ॥

(अघि गायकहरूको वर्णन गरिन्छ) हे अकाल पुरख! हावा, पानी र आगोले तपाईंका लागि गीत गाउँछन्, र धर्मराजले पनि तपाईंको द्वारमा तपाईंको महिमा गाउँछन्।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

गावनि तुधनो चितु गुपतु लिखि जाणनि लिखि लिखि धरमु बीचारे ॥

जीवहरूको राम्रोनराम्रो भाग्य लेख्ने चित्रगुप्तले तिम्रै प्रसंशा गर्छन् तथा लेखेर शुभ तथा अशुभ कर्महरूको विचार गर्दछन्।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਸ਼ਿਵ ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆ-ਆਪਨੋ ਦੇਵੀ ਸ਼ਕਤਿਦੁਆਰਾ ਤਪਾਏਂਕੋ ਗੁਣਗਾਲ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍, ਜਸਲੇ ਤਪਾਏਂਲਾਏਂ ਸਦੈਵ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਪਾਏਂਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਦੇਵਤਾਹਰੂਸੱਗ ਆਪਨੋ ਸਿੰਹਾਸਨਮਾ ਬਸੇਕਾ ਇੰਦ੍ਰ ਪਨਿ ਤਿਮ੍ਹੋ ਮਹਿਮਾਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸਮਾਧਿਮਾ ਬਸੇਕਾ ਸਿੱਧਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍, ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਸਨ੍ਤਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਧ੍ਰਿਤਿ, ਸਤ੍ਯਵਾਦੀ ਤਥਾ ਸਨ੍ਤੋਖੀ ਮਾਨਿਸਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍ ਰ ਸਾਹਸੀਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਯੁਗ-ਯੁਗਦੇਖਿ ਵਿਦ੍ਵਾਨ੍, ਋ਸ਼ਿ-ਮੁਨਿ ਆਦਿਲੇ ਵੇਦਾਧ੍ਯਾਯਨਦੁਆਰਾ ਤਿਮ੍ਹੋ ਕੀਰ੍ਤਿਬਾਰੇ ਭਨਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

ਮਨਲਾਏਂ ਮੋਹਿਤ ਪਾਰ੍ਨੇ ਸ੍ਰੀਹਰੂ ਸ੍ਵਰ੍ਗ ਲੋਕ, ਮ੍ਰ੍ਤ੍ਯੁ ਲੋਕ ਤਥਾ ਪਾਤਾਲ ਲੋਕਮਾ ਤਿਮ੍ਹੋ ਜਯਜਯਕਾਰ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਤਪਾਏਂਲੇ ਉਤਪੰਨ ਗੇਕਾ ਚੌਧ ਰਤਨ ਤਥਾ ਸੰਸਾਰਕਾ ਅਠਸਠੀ ਮੰਦਿਰਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਯੋਧਾ, ਮਹਾਬਲੀ ਤਥਾ ਸ਼ੂਰਵੀਰਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਈਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍, ਉਤਪਤਿਕਾ ਚਾਰੈ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਈਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਝਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਨਕਖਭੰਡ, ਫ਼ੀਪ ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾਭੰਡ ਆਦਿਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਪਾਈਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍, ਜਸਲਾਈ ਤਪਾਈਲੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗੇਰੇਰ ਧਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮਾ ਰਾਖਨੁਭਏਕੋ ਚ।

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਞਨ੍ ਰ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਤਲੀਨ ਹੁਨਚਨ੍, ਤੀ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਸ੍ਤੁਤਿ ਗਞਨ੍।

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਅਰੁ ਪਨਿ ਧੇਰੈਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍, ਤੀ ਮੇਰੋ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਮਾ ਆਝਰਹੇਕਾ ਚੈਨਨ੍।

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਭਨ੍ਰਹੁਨ੍ਚ ਕਿ ਮ ਤਨਲਾਈ ਕੇ ਸਮ੍ਰੁਝੁਯੈ।

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਝ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਸਤ੍ਧ ਸਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭੂਤਕਾਲਮਾ ਥਿਏ ਰ ਤੀ ਸਤ੍ਧ ਸਮ੍ਮਾਨ ਭਏਕਾ ਅਹਿਲੇ ਪਨਿ ਚਨ੍।

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਝਆ ਜਿਨਿ ਤਪਾਈ ॥

ਫੇਰਿ ਭਵਿਸ਼੍ਧਮਾ ਪਨਿ ਤ੍ਧਹੀ ਸਤ੍ਧ ਰੂਪ ਸਿਰ੍ਜਨਾ ਹੁਨੇਚ, ਜਸਲੇ ਧੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗੇਰੇਕੋ ਹੋ, ਧੋ ਨ ਤ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਚ ਨ ਤ ਨਾਸ਼ ਹੁਨੇਚ।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਰਤ੍ਨਹਰੂ ਅਨਿ ਵਿਭਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਮਾਧਾਦੁਆਰਾ ਪਸ਼ੁ, ਚਰਾਚੁਰੁਙੀ ਆਦਿਕੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰਿਏਕੋ
ਛ, ਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਰਜਨਾਲਾਇ ਆਪਨੋ ਇੱਛਾਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖੁਛਨ੍।

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਉਨਲਾਇ ਜੇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗੁ ਲਧੀ ਗਛਨ੍, ਪੁਨਛ ਉਨੀਮਾਥਿ ਆਦੇਸ਼ ਗਨੈ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਛੈਨਨ੍।

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਤੀ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੁਨ੍, ਉਨਕੋ ਆਜ਼ਾਮਾ ਰਹਨੁ ਨੈ ਉਚਿਤ ਹੋ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਰੂਪ! (ਧਰਮਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਰ ਵਿਦਵਾਨ੍ਹਰੂਪਾਟ) ਸੁਨ੍ਦਾ ਸਬੈਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਮਹਾਨ੍ ਭਨ੍ਚਨ੍।

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

ਤਰ ਤਿਮੀ ਕਤਿ ਠੁਲੋ ਹੈ, ਯੋ ਤ ਯੋ ਯਦਿ ਕਸੈਲੇ ਕਹਿਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਦੇਖੁਯੋ ਅਥਮਾ ਦਰਸ਼ਨ ਗਯੋ ਭਨੇ ਮਾਤ੍ਰ
ਬਤਾਉ ਸਕੁਛ।

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਵਾਸਤਵਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਯੋ ਸਦ੍ਗੁਣੀ ਸੁਰੂਪਕੋ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਮੂਲ੍ਯ ਤੋਕਨ ਵਾ ਅਨ੍ਤ ਭਨ੍ਤ ਸਕੁਦੈਨ,
ਕਿਨਕਿ ਉਹਾਨ੍ ਅਨਨ੍ਤ ਰ ਅਸਿਮ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਕਹਯੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਝ ॥੧॥

ਜਸਲੇ ਤਪਾਝੰਕੋ ਮਹਿਮਾਕੋ ਅਨ੍ਤ ਪਾਏਕਾ ਚੁ ਅਰਥਾਤ੍ ਤਪਾਝੰਕੋ ਸਚ੍ਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪਲਾਝੰ ਜਾਨ੍ਦਚਨ੍,
ਤਨੀਹਰੂ ਤਪਾਝੰਮਿਤ੍ਰ ਅਮੇਘ ਬਨ੍ਚਨ੍। ॥੧॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਸਮਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ਹੇ ਮੇਰੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼! ਤਿਮੀ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਹੋ, ਸੁਭਾਵਮਾ ਸੁਥਿਰ ਅਨਿ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਨਿਧਾਨ ਹੋ।

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਝੁ ਨ ਜਾਯੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਤੁ ॥

ਤਿਮੀ ਕਹਾਝੰਸਮ੍ਮ ਫੈਲਿਏਕਾ ਚੋ, ਧਸ ਤਥ੍ਯਬਾਰੇ ਕਸੈਲਾਝੰ ਪਨਿ ਜ਼ਾਨ ਚੈਨ ॥੧॥ਰਹਾਤੁ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਝੰ ॥

ਸਮਸੁਤ ਧ੍ਯਨਮਾ ਲਿਨ ਹੁਨੇ ਵ੍ਯਕੁਤਿਹਰੂਲੇ ਮਿਲੇਰ ਆਪਨਾ ਵ੍ਰਤਿ ਲਗਾਏ।

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਝੰ ॥

ਸਮਸੁਤ ਵਿਦ੍ਵਾਨ੍ਹਰੂ ਮਿਲੇਰ ਤਪਾਝੰਕੋ ਰਹਸ੍ਧ ਪਤਾ ਲਗਾਤੁਨੇ ਕੋਸਿਸ ਗਰੇ।

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਝੰ ॥

ਸ਼ਾਸੁਤ੍ਰਵੇਤਾ,ਪ੍ਰਾਣਾਧਾਮੀ, ਗੁਰੂ ਤਥਾ ਗੁਰੂਹਰੂਕੋ ਪਨਿ ਗੁਰੂ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਕਹਯੁ ਨ ਜਾਝੰ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਝੰ ॥੨॥

ਤਿਮ੍ਰੋ ਮਹਿਮਾਕਾ ਲੇਸ਼ ਮਾਤ੍ਰ ਪਨਿ ਵ੍ਯਾਖ੍ਯਾ ਗਰ੍ਨ ਸਕਿੰਦੈਨ॥੨॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਝੰਆ ॥

ਸਭੈ ਸੁਭ-ਗੁਣ, ਸਭੈ ਤਪ ਅਨਿ ਸਭੈ ਸੁਭ ਕਰ੍ਮ

सिधा पुरखा कीआ वडिआਈआ ॥

सिधा पुरखा कीआ वडिआईआ ॥

सिद्ध पुरुषहरूको सिद्धि बराबर सहानता

सिधी किनै न पाਈआ ॥

तुधु विणु सिधी किनै न पाईआ ॥

तपाईंको कृपा बिना, कसैले पनि माथि भनिएका गुणहरूको उपलब्धि हासिल गर्न सक्दैनन्।

करमि मिलै नाही ठाकि रहाईआ ॥३॥

करमि मिलै नाही ठाकि रहाईआ ॥३॥

यदि परमेश्वरको कृपाले यी राम्रा गुणहरू प्राप्त हुन्छन् भने, कसैले रोकेर रोक्न सक्दैन।

आखण वाला किया वेचारा ॥

आखण वाला किया वेचारा ॥

यदि कसैले भन्छ कि, "हे अकालको-पुरुष ! यदि म तपाईंको महिमा गर्न सक्छु भने, यो बिचाराले के भन्न सक्छ?

सिफती भरे तेरे भंडारा ॥

सिफती भरे तेरे भंडारा ॥

किन कि हे परमेश्वर! तिम्रो स्तुतिको भण्डार त वेद, ग्रन्थ तथा तिम्रो भक्तहरूको दृढयमा भरिएको छ।

जिसु तू देहि तिसै किया चारा ॥

जिसु तू देहि तिसै किया चारा ॥

जसलाई तिम्री आफ्नो स्तुतु गर्नका लागि बुद्धि प्रदान गर्छौं, उसमाथि कसैको केही जोर चलन सक्दैन।

नानक सचु सवारणहारा ॥४॥२॥

नानक सचु सवारणहारा ॥४॥२॥

गुरु नानक जी भन्नुहुन्छ कि ती सत्यस्वरूप परमात्मा नै सवैलाई शोभायमान गर्ने हुन्॥४॥२॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ! ਜਬਸਮਮ ਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਛੁ, ਤਬਸਮਮ ਮਾਤਰ ਮ ਜਿਵਿਤ ਰਹਨੁ, ਰ ਜਬ ਮ ਯੋ ਨਾਉਂ ਬਿਸਨੁ, ਮ ਆਫੈਲਾਇ ਮਰੇਕੋ ਠਾਨਦੁ; ਅਰਥਾਤ੍ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮਮਾ ਮਲਾਇ ਸੁਖ ਲਾਗੁ, ਨਤ੍ਰ ਮ ਦੁ:ਖੀ ਹੁਨੁ।

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਤਰ ਯੋ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮ ਭਨ ਧੇਰੈ ਗਾਹੋ ਹੁਨੁ।

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖ ॥

ਧਦਿ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਕੋ ਝੁਛਾ (ਭੋਕ) ਚ ਭਨੇ

ਉਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੁਖ ॥੧॥

ਉਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੁਖ ॥੧॥

ਤਬ ਯੋ ਅਭਿਲਾਸਾਲੇ ਨੈ ਸਬੈ ਦੁ:ਖਹਰੂਲਾਇ ਨਾਸ਼ ਗਰਦੁ॥੧॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਤ੍ਯਸਰ੍ਥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ! ਧਸਤੋ ਨਾਮ ਮੈਲੇ ਕਿਨ ਬਿਸਨੁ?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੀ ਮਾਲਿਕ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍ ਰ ਉਨਕੋ ਨਾਮ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਕੋ ਅਲਿਕਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮਹਿਮਾ

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

(ਵ्याਸਸਾਦਿ ਮੁਨਿ) ਭਨੇਰ ਥਾਕੇਕਾ ਚਨ੍, ਤਰ ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਟਪਸਕੋ ਮਹਤ੍ਵ ਜਾਨ੍ ਪਾਏਨ੍।

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ਧਦਿ ਸ੍ਰੁਟਿਕਾ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਿਲੇਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਰ੍ਨ ਥਾਲੇ ਭਨੇ

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਤਬ ਸਤੁਤਿ ਗੇਰੇਰ ਨ ਯੁ ਠੁਲੋ ਹੁਨ੍ਚ ਨ ਨਿੰਦਾ ਗੇਰੇਰ ਘਟ੍ਦਚ ॥੨॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ਧੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ ਕਹਿਲੇ ਪਰਦੇਚਨ੍ ਰ ਨ ਤ ਤਨਲਾਇ ਦੁ:ਖ ਨੈ ਹੁਨ੍ਚ।

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ਤਨੀ ਸੰਸਾਰਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ ਦਿਝਰਹਨ੍ਚਨ੍, ਤਰ ਤਨਕੋ ਭਣਡਾਰਮਾ ਕਹਿਲ੍ਯੈ ਸਮਾਪ੍ਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦੇਨੇਸ਼੍ਵਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਸਤਾ ਗੁਣ ਮਾਤ੍ਰ ਤਨੈਮਾ ਚ, ਅਨ੍ਧ ਕਸੈਕੋਮਾ ਚੈਨ।

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥

ਧਸਤਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਨ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿਲੇ ਥਿਏ ਨ ਪਥਿ ਕੋਹੀ ਹੁਨੇਚਨ੍ ॥੩॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਜਤਿ ਠੂਲੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਯੰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ, ਤਹਾੱਕੋ ਤਪਹਾਰ ਪਨਿ ਟਪਤਿ ਨੈ ਠੂਲੋ ਹੁਨ੍ਚ।

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

ਜਸਲੇ ਦਿਨ बनाएर फेरि रातको रचना गरेका हुन्।

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

यस्ता परमेश्वरलाई दुःखी बनाउने व्यक्ति, त्यो अधम हो।

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

गुरू नानक जी भन्नुहुन्छ कि परमात्माको नाम-स्मरणबिन मानिस संकीर्ण जातिको हुन्छ।॥४॥३॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

रागु गूजरी महला ४ ॥

रागु गूजरी महला ४ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

हरि के जन सतिगुर सतपुरखा बिनउ करउ गुर पासि ॥

हे परमात्मा स्वरूप, सतगुरु, सत पुरुष जी! मेरो तपाईंसँग यही बिन्ती छ कि

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

हम कीरे किरम सतिगुर सरणाई करि दइआ नामु परगासि ॥१॥

म अति सानो किराका समान प्राणी हुँ, तसर्थ, हे सतगुरु जी! म तपाईँको सरणमा हाजिर छु, कृपा गरेर मेरो अन्तःकरणमा प्रभु नामको उज्यालो बनाइदिनुहोस् ।॥१॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

मेरे मीत गुरदेव मो कउ राम नामु परगासि ॥

ए मेरो मित्र गुरुदेव! मलाई रामको नामको प्रकाश प्रदान गर्नुहोस्।

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरमति नामु मेरा प्रान सखाई हरि कीरति हमरी रहरासि ॥१॥ रहाउ ॥

गुरूको उपदेशअनुरूप जसले परमात्माको नाम स्मरण गर्दछ ऊ नै मेरो प्राणको सहायक हो, परमेश्वरको महिमा गर्न नै मेरो संस्कार हो।॥१॥रहाउ।।

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ਹੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ! ਤਪਾਏਂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਮਲਾਏਂ ਥਾਹਾ ਚ ਕਿ ਜਸਕੋ ਪ੍ਰਭੂ-ਨਾਮਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚ, ਰ ਉਨਕੋ ਜਪਨੇ
ਤ੍ਰਥਾ ਹੁਨ੍ਹ ਉਨਲਾਏਂ ਹਰਿ-ਭਕਤਕੋ ਸੌਭਾਗਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ਕਿਨ ਕਿ ਤੀ ਹਰਿਕਾ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏਰ ਨੈ ਉਨਕੋ ਭਕਤਲਾਏਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ ਤਥਾ ਸੰਤਹਰੂਕੋ
ਸੰਗਤ ਪਾਏਰ ਉਨਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਹਰਿਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਜ਼ਾਨਰੂਪੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼।

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

ਜਜਸਲੇ ਹਰਿਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਕੋ ਰਸ ਚਾਖੇਕਾ ਚੈਨਨ੍ਹ, ਅਰਥਾਤ੍ ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਮਾ ਲਿਨ ਭਏਕਾ
ਚੈਨਨ੍ਹ, ਤੀ ਭਾਗਯਹੀਨ ਧਸਕੋ ਜਾਲਮਾ ਫਸੇਚਨ੍ਹ।

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

ਜਸਲੇ ਸਤਗੁਰੂਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਆਏਰ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨ ਸਕਦੈਨਨ੍ਹ, ਤੀ ਵਿਮੁਖ ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੋ ਜੀਵਨ
ਧਿਕਕਾਰ ਹੁਨ੍ਹ ਤਥਾ ਭਵਿਥਮਾ ਬਾਂਚੇਰ ਪਨਿ ਧਿਕਕਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਜੁਨ ਹਰਿਭਕਤਲੇ ਸਤਗੁਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍ਹ, ਉਨਕੋ ਨਿਧਾਰਮਾ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਸ਼ਲੇ ਜਨਮਨੁਭੰਦਾ
ਪਹਿਲੇ ਨੈ ਸੁਭ ਭਾਗਯ ਲੇਖਿਦਿਏਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਭਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਧੰਨਯ ਹੋ ਤ੍ਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਸਬਾਟ ਹਰਿ-ਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ ਰ
ਭਗਵਾਨਕਾ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਉਨਕੋ ਨਾਮਕੋ ਜ਼ਾਨ ਰ ਜ੍ਯੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਚਨ੍ਹ। ਤ੍ਯਸੈਲੇ ਹੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ! ਕ੍ਰਪਯਾ
ਮਲਾਏਂ ਅਕਾਲਕੋ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਨਾਮਲੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਨੁਹੋਸ੍ਹ।

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖ ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟਿਕੋ ਕ੍ਰਿਯਾਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਖੋਜਿਰਹੇਕੋ ਚ ਮਨੇ, ਤੂੰ ਕਿਨ ਸੋਚਦੇ ਚ?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ਨਿਰੰਕਾਰਲੇ ਚਟ੍ਰਾਨ ਰ ਫੁਲ੍ਹਾਮਾ ਜੁਨ ਜੀਵਜਨ੍ਤੁ ਬਨਾਏਕਾ ਠਨ੍ਕਾ ਤਿਨਕਾ ਲਾਗਿ ਤਨਲੇ ਖਾਨਾ ਤਧਾਰ ਪਾਰਿਸਕੇਕਾ ਚਨ੍ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਜੋ ਪਨਿ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਮਾ ਬਸ੍ਚ, ਤਸਲੇ ਭਵਸਾਗਰ ਪਾਰ ਗਯੋ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਸਲੇ ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਪਰਮਪਦ (ਮੋਖ) ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ) ਗਰੇਕੋ ਚ ਰ ਤਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯ ਸੁਕੇਕੋ ਦਾਤਰਾ ਹਰਿਯੋ ਭਾਏਕੋ ਜਸ੍ਤੈ ਭਾਏਕੋ ਚ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਜੀਵਨਮਾ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਪੁਤ੍ਰ, ਪਤ੍ਨੀ ਤਥਾ ਨਾਤੇਦਾਰਮਧੇ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਕਹੀਂ ਪਨਿ ਆਸ੍ਰਯ ਹੁੰਦੈਨ੍।

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਜਿਵਲਾਇ ਸੰਸਾਰਮਾ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟਿ ਗਰੇਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਵਯਮ੍ਲੇ ਅਨ੍ਰ-ਪਾਨੀ ਪਠਾਉਂਚਨ੍, ਫੇਰਿ ਏ ਮਨ! ਤੂੰ ਕਿਨ ਡਰਾਉਂਚੇ?॥੨॥

ਊਭੇ ਊਭਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਊਭੇ ਊਭਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਰਾਜਹੰਸਕੋ ਸਮੂਹ ਸਧੀਂ ਮਾਝਲ ਟਾਢਾ ਤਡ੍ਛ ਰ ਆਪਨਾ ਬਚ੍ਚਾਹਰੂਲਾਇ (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਗੁੰਡਮਾ) ਚੋਡੇਰ ਆਉਂਚ।

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਤਿਨੀਹਰੁਲਾई ਪछਿ ਕਸਲੇ ਖਾਨਾ ਖੁਵਾਉਂਚ, ਅਰਥਾਤ੍ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਪੋਥਣ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਆਮਾਬਿਨਾ ਕਸਲੇ ਗਰਦਚ, (ਜਵਾਫਮਾ ਮਨੇ) ਤੁਨੀਹਰੂਕੋ ਆਮਾਲੇ ਆਪਨਾ ਚੋਰਾਚੋਰੀਲਾई ਸਮ੍ਝਨ੍ਹਿਨ੍ਹ, ਟਪਹੀ ਤੁਨੀਹਰੂਕੋ ਪੋਥਣਕੋ ਸਾਧਨ ਬਨਿਨ੍ਹ ॥੩॥

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਨੌਵਟੇ ਕੋਥ, ਅਠਾਰ ਸਿਧਿ ਨਿਰੰਕਾਰਲੇ ਆਪਨੋ ਹਲਕੇਲਾਮਾ ਰਾਖੇਕਾ ਚਨ੍ਹ।

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਸਤਾ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਖ ਪ੍ਰਤਿ ਮ ਸਦਾ-ਸਰਵਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨ੍ਹੁ, ਅਸੀਮ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਕੁਨੈ ਸਮਾਪ੍ਤਿ ਵਾ ਅਨ੍ਤ ਚੈਨ ॥੪॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴਸ਼ਵਰ ਏਕ ਚਨ੍ਹ, ਜਸਲਾई ਸਤਗੁਰੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਪਾਤਨ ਸਕਿਨ੍ਹ।

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰਣਿਕਾ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਮਾ ਸਮਾਹਿਤ ਚਨ੍ਹ, ਤਰ ਪਨਿ ਰਹਸ੍ਧਮਧ ਚਨ੍ਹ, ਅਗਮ ਚਨ੍ਹ ਤਥਾ ਅਨਨ੍ਤ ਚਨ੍ਹ।

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਹੇ ਸਤ੍ਧਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਰਜਨਹਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਵਿਗਤਮਾ ਪਨਿ ਸਭੈਲੇ ਤਪਾਝੈਕੋ ਧ੍ਧਾਨ ਗਰਦਥੇ, ਹਾਮੀ ਅਹਿਲੇ ਪਨਿ ਗਚੈਂ ਰ ਮਵਿਧਮਾ ਪਨਿ ਗਰਿਰਹਨੇਚੈਂ।

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਸਮਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਸ੍ਰष्टिका समस्त प्राणीहरूलाई तिम्रै रचना हुन् र तिम्री स्वयं जीवित प्राणीहरूको भोग र मुक्तिदाता हो।

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਮਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

हे भक्तजन! सबै दुःखहरूको नाश गर्ने तथा सुख प्रदान गर्ने निरंकारको स्मरण गर।

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

निरंकार आपै मालित तथा सेवक हुन्, तसर्थ हे नानक! म जस्तो निम्न प्राणीको के योग्यता छ कि म ती अकथनीय प्रभुको वर्णन गर्न सकूँ॥१॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

सर्वव्यापी निरंकार सबै प्राणीको हृदयमा खिलिएर बसेका हुन्छन्।

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

इकि दाते इकि भेखारी जी सभि तेरे चोज विडाणा ॥

संसारमा कोही दाता बनेको छ, कसैले भिक्षुको रूप लिएको छ, हे परमात्मा! यी सबै तपाईंको अचम्मको कार्य हुन्।

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

तपाईं आपै दिने दाता र भोक्ता हुनुहुन्छ, तपाईं बिना म अरू कसैलाई चिन्दिन।

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

तिमी परब्रह्म हौ, तिम्री तिनै लोकमा समाहित छौ, म तिम्रो गुणहरूलाई मुखले कसरी वर्णन गर्न सकछु?

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨੁਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜੁਨ ਜੀਵਲੇ ਆਪਨੋ ਹੁਦਯਲੇ ਤੱਪਾਏਂਕੋ ਪ੍ਰਭਾ ਗਞਨ੍ ਰ ਸੇਵਾਕੋ ਭਾਵਲੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਮ ਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੁਲਾਏ ਨਮਨ ਗਞੁ ॥੨॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ! ਜਸਲੇ ਮਨ ਰ ਵਚਨਲੇ ਤਪਾਏਂਕੋ ਧਿਆਨ ਗਞਨ੍ ਤ੍ਯੋ ਮਾਨਵ-ਜੀਵਲੇ ਯੁਗ-ਯੁਗਸੰਮ ਸੁਖ ਭੋਗ ਗਰਦਾ।

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਮਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਜਸਲੇ ਤਪਾਏਂਕੋ ਸਮਰਪਣ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍, ਤੁਨੀਹਰੁਲੇ ਯਸ ਸੰਸਾਰਭਾਟ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏਂਚਨ੍ ਅਨਿ ਯਮ-ਪਾਸ਼ ਤੋਡਿੰਦਾ।

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਜਸਲੇ ਡਰਦੇਖਿ ਮੁਕਤ ਮਏਰ ਤੀ ਅਭਯ ਸਲਰੂਪ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖਕਾ ਧਿਆਨ ਗਰੇਕੋ ਚ, ਤੁਨਕੋ ਜੀਵਨਕਾ ਸਮਸਤ (ਜਨਮ-ਮਰਣ ਤਥਾ ਯਮਾਦਿਕਾ) ਡਰ ਤਹਾ ਸੰਮਾਪਤ ਗਰਿਦਿਨੁਹੁੰਦਾ।

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਜਸਜਸਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਚਿੰਨ੍ਹਨ ਗਰੇ, ਸੇਵਾ ਭਾਵਲੇ ਤੁਨਮਾ ਲਿਨ ਮਏ, ਤਿਨੀ ਤਿਸ੍ਰੋ ਦੁ:ਖਹਰਤਾਕੋ ਰੂਪਮਾ ਨੈ ਵਿਲਿਨ ਮਏ।

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਜਸਲੇ ਨਾਰਾਧਣ ਸਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਸਮਰਪਣ ਗਰੇ, ਤੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੁਨ੍, ਮ ਤੀਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ।

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਹੇ ਅਨੰਤ ਸਵਰੂਪ ! ਤਿਸ੍ਰੋ ਭਕਤਿਕੋ ਖਜਾਨਾ ਭਕਤਹਰੁਕੋ ਹੁਦਯਮਾ ਅਨੰਤਤਾਲੇ ਮਰਿਏਕੋ ਚ।

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਤਿਸ੍ਰਾ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਤਿਨੈ ਕਾਲ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾਕੋ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦਾ, ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ! ਤਿਸ੍ਰੀ ਅਨੇਕੀ ਵਾ ਅਨੰਤਸਵਰੂਪ ਹੈ।

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਤਿਸ੍ਰੋ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਆਰਾਧਨਾ ਰ ਜਪ-ਤਪਾਦਿਦੁਆਰਾ ਸਾਧਨਾ ਗਰਿਨ੍ਹ।

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਅਨੇਕੀ ਋ਸ਼ਿਮੁਨਿ ਤਥਾ ਵਿਦੁਆਰ ਧੈਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ, ਸ੍ਮ੍ਰਤਿਹਰੂਕੋ ਅਧਯਯਨ ਗਰੇਰ ਤਥਾ ਕਰਮ, ਜ਼ਾਨ ਆਦਿ ਧਰਮ ਕਾਰਯਹਰੂਦੁਆਰਾ ਤਿਸ੍ਰੋ ਸਤੁਤਿ- ਗਾਨ ਗਰਦਿਨ੍ਹ।

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਸਮਸਤ ਸ਼੍ਰਦੁੱਲਾ ਭਕਤ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗ੍ਹ ਜੋ ਸੰਸਾਰਮਾ ਭਲਾ ਹੁਨ੍ਹਦਾ ॥੩॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਹੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ! ਤਿਸ੍ਰੀ ਅਪਰਿਮੇਯ ਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ ਅਨੰਤ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਤਿਸ੍ਰੀਜਸਤੋ ਅਰੂ ਕੋਹੀ ਹੈਨ।

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਯੁਗੋਂਯੁਗਦੇਖਿ ਤਪਾਇੰ ਏਕ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਸਥੈਂ ਅਦ੍ਵਿਤੀਯ ਸਵਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਰ ਤਪਾਇੰ ਕੁਨੈ ਚਲ ਨਗਨੈਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਤਪਾਇੰਲਾਇੰ ਜੇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗਦਾ, ਧ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁਨ੍ਹ, ਤਪਾਇੰ ਸਵੇਚਾਲੇ ਜੇ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਾਰਯ ਹੁਨ੍ਹ।

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

ਤਪਾਏਂਲੇ ਆਂਫੈ ਨੈ ਯੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੁੰਭਾਏਕੋ ਹੋ ਰ ਆਂਫੈਲੇ ਰਚੇਰ ਟਪਸਕੋ ਸੰਹਾਰ ਪਨਿ ਗਰੁੰਭੁਨ੍ਹ।

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮ ਤੀ ਸ਼੍ਰਣਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਦੰਭੁ, ਜੋ ਸਮਸਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ ਸਰਜਕ ਹੁਨ੍ ਅਥਵਾ ਜੋ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਅਨ੍ਤਰ੍ਮਨਕਾ ਜ਼ਾਤਾ ਹੁਨ੍॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਤਿਮੀ ਨੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾ ਹੈ, ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ ਅਨਿ ਮੇਰੋ ਮਾਲਿਕ ਹੈ।

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਮੀਲਾਏ ਜੇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗਦਭ ਟਪਹੀ ਹੁਨ੍ਹ, ਤਿਮੀ ਜੇ ਦਿੰਦਭੈ ਮ ਟਪਹੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰਦੰਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਮ੍ਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਮੀਲੇ ਬਨਾਏਕਾ ਹੈ, ਤਿਮੀਲਾਏ ਸਭੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਵਿਸ਼ਯਮਾ ਯਾਦ ਭ

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਤਰ ਜਸਮਾਧਿ ਤਿਮੀਲਾਏ ਦਯਾ ਹੁਨ੍ਹ, ਤਨੈਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਮਿਸ੍ਰੋ ਨਾਮਰੂਪੀ ਰਤ੍ਨ-ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰੇਕਾ ਭਨ੍।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ਯੋ ਰਤ੍ਨ ਉਤ੍ਤਮ ਸਾਧਕ ਭਾਏਰ ਪਾਏਨ੍ਹ ਰ ਸ੍ਵੇਚ੍ਚਾਚਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਹਰੂਲੇ ਧਸਲਾਏ ਗੁਮਾਏਭਨ੍।

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ਤਪਾਏਂ ਅੱਫੈਲਾਏਂ ਤੋੜਨੁਹੁਨ੍ਹ ਰ ਅੱਫੈਲਾਏਂ ਜੋੜਨੁ ਹੁਨ੍ਹ। 1.

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ!! ਤਿਮੀ ਨਦੀ ਹੌ, ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤਿਮੀਭਾਟ ਨੈ ਟਰੰਗਿਤ ਭਏਕਾ ਰੂਪ ਹੁਨ੍ਹ।

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤਿਮੀਬਿਨਾ ਅਨਧ ਕੋਹਿ ਪਨਿ ਚੈਨਨ੍ਹ।

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਸ੍ਰਿਯੋਕਾ ਸਭੈ ਸਾਨਾ-ਠੁਲਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਤਪਾਏਂਕੈ ਸ੍ਰਿਯਾਨਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਵਿਯੋਗੀ ਕਰਮਹਰੂਕਾ ਕਾਰਣ ਜੋ ਤਿਮੀਮਾ ਲਿਨ ਥਿਏ, ਤੀ ਛੁਟਿਏ ਅਨਿ ਸੰਯੋਗਕਾ ਕਾਰਣ ਛੁਟਿਏਕਾ ਤਿਮੀਸੰਗ ਅਏਰ ਮਿਲੇ ਅਰਥਾਤ੍ ਤਿਮ੍ਹੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਜਸਲਾਏਂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏਨ ਤੀ ਆਲਗ ਭਏ ਰ ਤਪਸਲਾਏਂ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸਾਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ, ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਏਂ ਤਿਮ੍ਹੋ ਭਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ।

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਜਸਲਾਏਂ ਤਿਮੀ ਗੁਰੁਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਨ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ ਉਸੈਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਯੋ ਵਿਧਿਲਾਏਂ ਜਾਨ ਸਕਦਛ।

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਤਪਸਚਿ ਉਸੈਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਮ੍ਹੋ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਵਖਾਣਾ ਗਰਦਛ।

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਜਜਸਲੇ ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕਾ ਸਸਮਰਣ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍, ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਲਪਸਪਛਿ ਤੀ ਪਰਮ ਪੁਰੁਖ ਸਜਿਲੈਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ- ਨਾਮਮਾ ਮਿਲਦਛ॥੩॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਤਿਮੀ ਸਵਧਮ੍ ਰਚਧਿਤਾ ਹੈ, ਤਿਮ੍ਰੋ ਆਦੇਸ਼ਲੇ ਨੈ ਸਬੈਕੁਰਾ ਹੁਨ੍ਛ।

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਤਿਮ੍ਰਾ ਅਤਿਰਿਕਤ ਅਨਧ ਕੋਹੀ ਚੈਨ।

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਤਿਮੀਲੇ ਨੈ ਰਚਨਾ ਗਰੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ ਦੇਖਭਾਲ ਗਰਿਰਹੇਕੋ ਚੈ ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਜਾਨਦਛੈ।

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧੋ ਭੇਦ ਗੁਰੂਪ੍ਰਤਿ ਤਨ੍ਮੁਖ ਹੁਨੇ ਵਧਿਤਿਭਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨ ਹੁਨ੍ਛ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਤੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਈ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਤੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਈ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਤਿਮੀ ਧਸਤੋ ਭਵ-ਸਾਗਰਮਾ ਬਾਂਚੇਕਾ ਚੈ ਜਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰ ਸਪ੍ਰਸ਼ਰੂਪੀ ਰਸ ਰ ਤ੍ਰਧ੍ਣਾਕੋ ਆਗੋ ਚ।

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੁਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੁਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਮੋਹਰੂਪੀ ਦਲਦਲਾ ਫੱਸੇਰ ਤਿਸ੍ਰੋ ਬੁਢੀਰੂਪੀ ਚਰਣ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਭਕਤਿਤਰ੍ਫ ਜਾਨ ਸਕਦੈਨ, ਟਪਸ ਸਾਗਰਮਾ ਮੈਲੇ ਸਵੇਚਾਚਾਰੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ (ਜੋ ਆਪਨੋ ਵਿਚਾਰਕੋ ਹੁਨ੍ਹ) ਡੁਬੇਕੋ ਦੇਖੇਕੋ ਚੁ।

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

ਹੇ ਵਿਮੂੜ ਮਨ! ਯਦਿ ਤਿਮੀਲੇ ਏਕਾਗ੍ਰ ਭਾਵ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਉਪਾਸਨਾ ਗਰੇਨੈ ਭਨੇ

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਬ ਹਰਿਕਾ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਭੁਲੇਪਛਿ ਤਿਸ੍ਰੋ ਸਬੈ ਗੁਣ ਨਏ ਭਾਵ ਜਾਨ੍ਹ ਅਥਵਾ ਭਗਵਾਨਲਾਇ ਬਿਸਰਨਾਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਗਲਾਮਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਪਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਅਤ: ਹੇ ਮਨ! ਤਿਮੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕਾ ਸਮਕਸ਼ ਮ ਧਰਿ, ਸਤੀ ਵਾ ਜ਼ਾਨੀ ਚੁਝਨ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਮਹਾਮੂਰਖਕਾ ਭਾਠੀ ਨਿਸ਼ਫਲ ਭਾਏਕੋ ਚੁ ਭਨੀ ਵਿਨ੍ਹੀ ਗਰ।

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਲਾਇ ਤਿਮੀ ਭਲਦੈਨੈ, ਮ ਤੀ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਜਾਨ੍ਹੁ ਤਥਾ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਠੁ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਹੇ ਮਾਨਵ! ਤਿਮੀਲਾਇ ਜੁਨ ਯੋ ਮਾਨਵ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਏਕੋ ਚੁ।

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਧਰਮੀ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪ੍ਰਭੂਲਾਇ ਮੇਟ੍ਰੇ ਸੁਅਕਸਰ ਹੋ: ਅਰਥਾਤ੍ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਰਨਕਾ ਲਾਗਿ ਨੈ ਯੋ ਮਾਨਵ ਜਨਮ
ਤਿਮੀਲਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏਕੋ ਹੋ।

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਧਸਕਾ ਅਤਿਰਿਕਤ ਗਰਿਨੇ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਕਾਰਯ ਤਿਮੀਲਾਇ ਕੇਹੀ ਕਾਮ ਲਾਗਦੈਨ।

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਤਿਮੀ ਕੇਵਲ ਸਾਧੁ-ਸਨ੍ਤਹਰੁਕੋ ਸੰਗਤ ਗਰੇਰ ਤੀ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖਕੋ ਨਿਚ੍ਚਤਨ ਗਰ॥੧॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਧਸਕਾਰਣ ਧਸ ਭਵ-ਸਾਗਰਭਾਟ ਪਾਰ ਤਰਨੈ ਕਾਮਮਾ ਲਾਗ।

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਤ੍ਰ ਮਾਧਾਜਾਲਕੋ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਲਿਨ ਤਿਸ੍ਰੋ ਯੋ ਜੀਵਨ ਵਧ੍ਰਥ ਮੈ ਜਾਨ੍ਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਹੈ ਮਨੁਧ੍ਰ! ਤਿਮੀਲੇ ਜਪ, ਤਪ ਤਤਾ ਸੰਧਮ ਗਰੇਨੈ ਰ ਨ ਤ ਕੁਨੈ ਰਾਮ੍ਰੋ ਕਾਮ ਗਰੇਰ ਧਰਨ ਨੈ ਕਮਾਧੈ।

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਸਾਧੁ-ਸਨ੍ਤਕਾ ਸੇਵਾ ਗਰੇਕੋ ਚੈਨੈ ਤਥਾ ਨ ਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਸਮਰਣ ਗਰੇਕੋ ਚੈ।

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਮ ਅਧਮ ਕਾਮ ਗਰਨੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁੰ।

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ਸ਼ਰਣ ਪਰ੍ਥੁ ਲਾਜ ਰਾਖ੍ਰਹੋਸ੍ ॥੨॥੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

Ek-Oankar. Waheguroo Ji Ki Fateh

ਭਗਵਾਨ੍ ਏਕ ਚਨ੍। ਸਭੈ ਵਿਜਯ ਪਰਮ ਗੁਰੂ (ਭਗਵਾਨ੍) ਕੋ ਹੋ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

Sri Bhagouti ji Sahai

ਆਦਰਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਖਹਰੂਲਾਇ ਨਃ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਹਯੋਗ ਗਰੂਨ੍!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

Vaar Sri Bhagouti Ji Ki Paatshaahee Dasvee

ਦਸਾਓ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਪਠਨ ਗਰਿਏਕੋ ਪ੍ਰਭਾਤੀਯ ਟਰਵਾਰ ਕਵਿਤਾ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਪਿਆਇ॥

Pritham Bhagouti Simar Kai, Guru Naanak Layee Dhiyae

ਪਹਿਲੇ ਟਰਵਾਰ (ਦੁਖਹਰੂਲਾਇ ਨਃ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍; ਟ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ (ਤਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਲਾਇ ਨੋਟ ਗਨੁਹੋਸ੍)।

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

Angad Gur Te Amar Das, Raamdaasai Hoya Sahai

ਟ੍ਰਿਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍; ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਮਦਤ ਗਰੂਨ੍! (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

Arjan Hargobind No Simrou Sri Har Rai

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਧਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍। (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

Sri HarKrishan Dhiyaa-eeai Jis Dhithi Sabh Dukh Jaye

ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੋ ਸਮਰਪਣ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ, ਜਸਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਖੇਰ ਸਭੈ ਦੁ:ਖਹਰੂ ਹਟ੍ਹਚਨ੍ । (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

Teg Bahadur Simareeai Ghar No Nidh Avai Dhai

ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਤ੍ਵਸਪਚਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧਨਕਾ ਨੌ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਦਮ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸ਼ੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਬੁੱਢਿ, ਵਿਦ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤਪਾਇਕੋ ਘਰਮਾ ਚਿਟੋ ਆਉਨੇਚਨ੍।

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Dasvaa Paatshaah Guru Gobind Singh Ji Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਆਦਰਨੀਯ ਦਸ਼ਾਊਂ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ (ਉਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਦਿਨੁਹੋਸ੍ਰ)। ਹੈ ਭਗਵਾਨ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Dasa Paatsaahaa Di Jot Sri Guru Granth Sahib Ji, De Paath Deedaar Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਆਦਰਨੀਯ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾ ਨਿਹਿਤ ਦਸ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚੁਹੋਸ੍ਰ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ ਤਥਾ ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰਹਰੂਲਾਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਸਿੱਖਾਤਿਰ ਧੁਮਾਤਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ। (ਅਫ਼ਿਤੀਯ ਗੁਰੂ)।

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,

ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Panja Piyariya, Chauhaa Sahibzadiya, Chaliya Mukhtiya, Huthiya, Jupiya, Tupiya, Jina Nam Jupiya, Vand Shakiya, Deg Chalahee, Teg Vaahee, Dekh Ke Andhith Keetaa, Tinhaa Piariyaa, Sachiaariyaa Dee Kamaahee, Da Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਿਯ, ਚਾਰ ਚੋਰਾਹਰੂ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਕਾ); ਚਾਲੀਸ ਸ਼ਹੀਦਹਰੂ; ਅਦਮ੍ਯ ਵਫ਼ਾ ਸੰਕਲਪਕਾ

बहादुर सिखहरू; नामको रङमा डुबेका भक्तहरू; नाममा मिसिएका व्यक्तिहरूको कार्यहरूको बारेमा सोचुहोस्। नाम सम्झेर सँगै खाना खानेहरूलाई; निःशुल्क भान्सा सुरु गर्नेहरूलाई; तरवार चलाउनेहरूलाई (सत्यको रक्षा गर्न); अरूको कमजोरीहरूलाई बेवास्ता गर्नेहरूलाई; माथिका सबै शुद्ध र साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू थिए; बोल वाह गुरु! (अद्वितीय गुरु)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Jinaa Singhaa Singhneeyaa Ne Dharam Het Sees Dithe, Bund Bund Kuttai, Khopriya Luhaiya, Charukriya Te Churhe, Aariaa Naal Chiraa Ge, Gurdwaraiya Di Seva Layee Kurbania Keethiya, Dharam Nehee Haariye, Sikhi Kesaa Suwaasaa Naal Nibaahee, Tina Dee Kamaaee Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

बहादुर सिख पुरुष र महिलाहरूले गरेको अतुलनीय सेवाको बारेमा सोचुहोस् र सम्झनुहोस् जसले आफ्नो टाउको राखे तर आफ्नो सिख धर्मलाई समर्पण गरेनन्। जसले शरीरको हरेक जोडा टुक्रा-टुक्रा पार्छन्; जसले आफ्नो टाउको छाला पार्छन्; जो बाँधिएका थिए र पाङ्ग्रामा राखिएका थिए र टुक्रा-टुक्रा पारिएका थिए; जो आरीले काटिएका थिए;

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Saarey Takhta Sarbat Gurdwariya Daa Dhiyaan Dhur Ke Bolo Ji Waheguroo
ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰहरू सिख धर्मका सबै सिंहासन र सबै गुरुद्वाराहरूमा केन्द्रित गर्नुहोस्; भन हे गुरु!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

Prithme Sarbat Khaalsaa Ji Ki Ardaas Hai Ji, Sarbat Khaalsaa Ji Ko Waheguroo Waheguroo Waheguroo Chit Aavai Chit Aavan Ka Sadkaa Surab Sukh Hovai

सुरुमा सबै पूजनीय खालसाहरूले प्रार्थना गर्छन् कि उनीहरूले तपाईंको नामको ध्यान गर्न सकून्; र यस्तो ध्यानद्वारा सबै सुख र सान्त्वना प्राप्त होस्।

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

Jahaa Jahaa Khaalsaa Ji Saahib, Tahaa Tahaa Ruchhiya Riyaa-it, Deg Teg
Fateh, Bira Ki Paij, Panth Ki Jeet, Sree Saahib Ji Sahaai Khaalse Ji Ko Bol
Baaley, Bolo Ji Waheguroo

ਜहाँ पनि पूजनीय खालसा उपस्थित हुन्छन्, आपनो सुरक्षा र अनुग्रह प्रदान गर्छन्; निःशुल्क
भान्सा र तरवार कहिल्यै असफल नहुन सक्छ; आपना भक्तहरूको सम्मान कायम
राख्नुहोस्; सिख जनतालाई विजय प्रदान गर्नुहोस्; पूजनीय तरवार सधैं हाम्रो सहायतामा
आउन सक्छ; खालसालाई सधैं सम्मान होस्; भन्नुहोस्, हे गुरु!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ,
ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ
ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!!**

Sikhaa Noo Sikhee Daan, Kesh Daan, Rehit Daan, Bibek Daan, Bharosaa
Daan, Daanaa Sir Daan Naam Daan, Chounkiyaa Jhande Bunge Jugo Jug
Attal, Dharam Ka Jai Kaar Bolo Ji Waheguroo

सिखहरूलाई सिख धर्मको दान, लामो कपालको दान, सिख धर्मको दान, इश्वरीय ज्ञानको
दान, दढ विश्वासको दान, विश्वासको दान र नामको सबैभन्दा ठुलो उपहार प्रदान गर्नुहोस्।
हे भगवान्! राग-रागी, हवेली र झन्डा लामो समयसम्म जिउन्; सत्य सधैं विजयी होस्; भन
वाहे गुरु!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Sikhaa Daa Man Neevaa, Mat Uchee, Mat Pat Daa Raakhaa Aap
Waheguroo

सबै सिखहरूको हृदय विनम्र होस् र उनीहरूको ज्ञान उच्च होस्; हे प्रभु! तिमि ज्ञानका
रक्षक हो।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ
ਹਥੁਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

Hey Nimaneeaa De Maan, Nitaneeaa De Taan, Nioteeaa Di Ot, Sachey Pita
Waheguroo (Aap Di Hazoor....Di Aardas hai Ji)

हे साँचो राजा, हे गुरु! तपाईं नम्र मानिसका गर्व, असहायका शक्ति, आश्रयहीनका आश्रय
हुनुहुन्छ, हामी विनम्रतापूर्वक तपाईंको उपस्थितिमा प्रार्थना गर्दछौं..... (यहाँ गरिएको
अवसर वा प्रार्थनालाई प्रतिस्थापन गर्नुहोस्)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

Akhar Vaadhaa Ghaataa Bhul Chuk Maaf Karnee, Sarbat De Kaaraj Raas Karney.

ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਥਿਕੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਛੁਨਾਲੇ ਹਾਮ੍ਰਾ ਗਲਤੀ ਰ ਕਮਜੋਰੀਹਰੂਲਾਓਂ ਕ੍ਰਿਮਾ ਗਨੁਹੋਸ੍। ਕ੍ਰਪਯਾ ਸਬੈਕਾ ਉਦੇਸ਼ਯਹਰੁ ਪੂਰਾ ਗਨੁਹੋਸ੍।

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

Seyee Piyare Mel, Jina Miliya Teraa Naam Chit Aavai, Naanak Naam Chardi Kala, Tere Bhaaney Sarbat Daa Bhalaa

ਹਾਮੀਲਾਓਂ ਸਾੱਚੋ ਭਕਤਹਰੂਸੱਗ ਭੇਟਾਉਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਨੁਹੋਸ੍ ਜਸਬਾਟ ਹਾਮੀ ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਰਨ ਰ ਧਿਆਨ ਗਰਨ ਸਕਥੈਂ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ੍! ਸਾੱਚੋ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਕੋ ਮਾਧ੍ਯਮਬਾਟ, ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਉਚ੍ਹ ਹੁਨ ਸਕਦਥ,ਅਨਿ ਤਪਾਓਂਕੋ ਈਚ੍ਛਾਅਨੁਸਾਰ ਸਬੈ ਸਮ੍ਰੱਧ ਹੁਨ ਸਕਦਥ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

Waheguroo Ji Ka Khaalsaa Waheguroo Ji Ki Fateh

ਵਾਹੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹੇਗੁਰੂਕੋ ਫਤੇਹ।

आत्माको यात्रामा लाग्नुहोस्: आफ्नो आत्मालाई पोषण गर्नुहोस्

आफ्नो आध्यात्मिक यात्रालाई उचाल्ने र जीवनमा गहिरो अर्थ खोज्ने अभ्यासहरू पत्ता लगाउनुहोस्।

यात्राको लागि सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू:

नाम जप्नुहोस्: ईश्वरलाई सम्झनुहोस्

राम्रो काम गर्नुहोस्: इमानदारीपूर्वक काम गर्नुहोस्

चुपचाप नबस्नुहोस्: अरुहरूसँग कुरा साझा गर्नुहोस्

हामीलाई आध्यात्मिक मुक्ति (मुक्ति) र न्यायपूर्ण समाजतर्फ मार्गदर्शन गर्नुहोस्। गुरु ग्रन्थ साहिबमा निहित यी सिद्धान्तहरूले सिख जीवनको आधार बनाउँछन्।

चौथो गुरु राम दास जीको दैनिक अभ्यासको लागि ज्ञान: गुरु ग्रन्थ साहिबमा (पृष्ठ 305-306), उहाँले सिखको दैनिक आध्यात्मिक यात्रामा गहिरो अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्नुहुन्छ:

दिनको पहिलो कार्य: गुरुको साँचो शिष्यले प्रत्येक दिन मायालुपूर्वक ईश्वरीय सम्झना गरेर सुरु गर्छ।

शरीर र मनलाई शुद्ध गर्नुहोस्: चाँडै उठ्नुहोस्, स्नान गर्नुहोस्, र ईश्वरको सम्झनामा आँफूलाई डुबाउनुहोस्, आफ्नो आत्मा दिव्य अमृतमा नुहाएको महसुस गर्नुहोस्।

सम्झनाद्वारा मुक्ति: गुरुको शिक्षा पालना गर्नाले र भक्तिपूर्वक ईश्वरीय नाम सम्झनाले सांसारिक आसक्तिले गर्दा हुने दुःख र भित्री अशान्ति हट्छ।

गान र चिन्तन गर्नुहोस्: आफ्नो दैनिक क्रियाकलापहरूमा निरन्तर ईश्वरीय स्तुतिगान गाउनुहोस् र ईश्वरीय नामको चिन्तन गर्नुहोस्।

शान्तिको किरण बन्नुहोस्: प्रत्येक सासमा ईश्वरीय नामलाई मायालु पूर्वक सम्झने गुरुको अनुयायी एक शान्त र प्रेरणादायी आत्मा बन्छ।

दिव्य ज्ञान प्राप्त गर्नुहोस्: गुरुले आफ्नो अनुग्रह प्राप्त गरेकाहरूलाई यो गहन ज्ञान प्रदान गर्नुहुन्छ।

अरूलाई प्रेरित गर्नुहोस्: गुरु नानकले त्यो शिष्यलाई नमन गर्नुहुन्छ जसले ईश्वरीय नाम मात्र सम्झंदैन तर अरूलाई पनि त्यसै गर्न प्रेरित गर्दछ।

दुर्लभ र बहुमूल्य आत्माहरू: साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू दुर्लभ हुन्छन्, तैपनि उनीहरूको ईश्वरीय सम्झनाले अनगिन्ती अरूलाई आध्यात्मिक रूपमा लाभ पुर्याउँछ।

नकारात्मकताबाट बच्नुहोस्: गुरुको शिक्षालाई बेवास्ता गर्ने र आध्यात्मिक अज्ञानताको चक्रमा फसेकाहरूबाट आफूलाई टाढा राख्नुहोस्। तपाईंको उपस्थितिमा मीठो बोल्ने तर तपाईंको पछाडि नकारात्मकता फैलाउनेहरूबाट सावधान रहनुहोस्।

यात्राका लागि दर्शन

सिख धर्मको दर्शनशास्त्रको विशेषता आध्यात्मिक तथा भौतिक संसारको लागि तर्क, व्यापकता तथा "तामझामरहित"दृष्टिकोण हो। यसको धर्मशास्त्र सरलताद्वारा चिह्नित छ। सिख नैतिकतामा, एक व्यक्तिको आँफू प्रतिको कर्तव्य र समाजप्रतिको कर्तव्य (संगत) बीच कुनै द्वन्द्व छैन।

सिख धर्म लगभग 500 वर्ष पहिले गुरु नानकद्वारा स्थापित सबैभन्दा कमि उमेरको विश्व धर्म हो। यसले ब्रह्माण्डको एकजना सर्वोच्च अस्तित्व तथा सृष्टिकर्ता मा गरिने (वाहेगुरु) विश्वासलाई जोड दिन्छ। यसले अनन्त आनन्दको लागि सरल प्रत्यक्ष मार्ग प्रदान गर्दछ अनि प्रेम र विश्वव्यापी भ्रातृत्वको सन्देश फैलाउँछ। सिख धर्म एकेश्वरवादी विश्वास हो र यसले भगवानलाई एक मात्र व्यक्तिको रूपमा चिन्दछ जो समय वा स्थानको सीमितताको अधीनमा हुनुहुन्न।

सिख धर्मले विश्वास गर्दछ कि एक मात्र ईश्वर हुनुहुन्छ, जो सृष्टिकर्ता, पालनकर्ता, विनाशक हुनुहुन्छ र मानव रूप लिनुहुन्न। सिख धर्ममा अवतारको सिद्धान्तको कुनै स्थान छैन। यसले देवी-देवता र अन्य देवी-देवताहरूलाई कुनै मूल्य दिँदैन।

सिख धर्ममा नैतिकता र धर्म सँगसँगै चल्छन्। इमानदारी, करुणा, उदारता, धैर्य र नम्रता जस्ता गुणहरू प्रयास र मनको लगनशीलताले मात्र विकास गर्न सकिन्छ। हाम्रा महान् गुरुहरूको जीवन यस दिशामा प्रेरणाको स्रोत हो।

सिख धर्मले मानव जीवनको लक्ष्य जन्म र मृत्युको चक्रलाई तोडेर ईश्वरमा विलिन हुनु हो भनी सिकाउँछ। यो गुरुको उपदेश पालन गरेर, पवित्र नाम मा ध्यान अनि सेवा गरेर (नाम) र परोपकारको कार्य गरेर पूरा गर्न सकिन्छ।

नाम मार्गले भगवानको स्मरणका लागि दैनिक भक्तिमा जोड दिन्छ। मोक्ष प्राप्तिका लागि काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह गरी (घमण्ड) र अहंकार (सांसारिक मोह) पाँच भावनालाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ। संघ रीतिरिवाज र व्रत, तीर्थयात्रा, शकुन र तपस्या जस्ता नियमित अभ्यासहरूलाई सिख धर्ममा अस्वीकार गरिएको छ। मानव जीवनको लक्ष्य ईश्वरमा विलिन हुनु हो र यो गुरु ग्रन्थ साहिबको उपदेशलाई अनुसरण गरेर पूरा हुन्छ। सिख धर्मले भक्ति मार्ग वा निष्ठा मार्गमा जोड दिन्छ। तथापि, यसले ज्ञान मार्ग (ज्ञानको मार्ग) र कर्म मार्गकार्यको मार्गको महत्व (लाई मान्यता दिन्छ। यसले आध्यात्मिक लक्ष्य हासिल गर्न ईश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिन्छ।

सिख धर्म एक आधुनिक, तार्किक र व्यावहारिक धर्म हो। यसले सामान्य पारिवारिक जीवन मोक्षको (गृहस्थ)लागि कुनै बाधा होइन भन्ने विश्वास गर्दछ। मोक्ष प्राप्तिा लागि ब्रह्मचर्य वा संसारको त्याग आवश्यक छैन। सांसारिक रोगहरू र प्रलोभनहरूको बीचमा अलग रहन सम्भव छ। एक भक्तले संसारमा बाँच्नु पर्छ र अझै पनि आफ्नो सिरलाई सामान्य तनाव तथा प्रलोभनबाट आँफूलाई टाढा राख्नुपर्छ। ऊ एकजना विद्वान् सैनिक अनि भगवान्का लागि सन्त हुनुपर्छ।

सिख धर्म सम्पूर्ण विश्वको एक हो र "धर्मनिरपेक्ष धर्म"यसले जाति, सम्प्रदाय, वंश वा लिंगको आधारमा सबै भेदभावलाई अमान्य गर्दछ। यसले विश्वास गर्दछ कि भगवान्को नजरमा सबै मानिस समान छन्। गुरुहरूले महिलाको समानतामा जोड दिए र कन्या भ्रूण हत्या र सती प्रथालाई अस्वीकार गरे। उनले सक्रिय रूपमा विधवा पुनर्विवाहलाई बढावा दिए र पर्दा प्रथा)महिलाहरू पर्दा लगाउने (लाई अस्वीकार गरे। भगवान्मा मन केन्द्रित गर्नका लागि पवित्र नाम को ध्यान गर्नु पर्दछ (नाम)र सेवा र परोपकारको कार्य गर्नु पर्दछ। भीख मागेर वा बेइमानी गरेर होइन, इमानदारीपूर्वक काम गरेर जीविकोपार्जन गर्नु सम्मानजनक मानिन्छ। अरूसँग साझेदारी गर्नु पनि सामाजिक जिम्मेवारी हो। उक्त व्यक्तिले दशवन्ध आफ्नो कमाइको) 10 प्रतिशतमार्फत खाँचोमा परेकाहरू (लाई सहयोग गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। सेवा, सामुदायिक सेवा पनि सिख धर्मको अभिन्न अङ्ग हो। सबै धर्मका मानिसहरूका लागि खुला प्रत्येक गुरुद्वारामा पाइने निःशुल्क सामुदायिक भान्सा)लंगरयस सामुदायिक सेवाको अभिव्यक्त ्रति हो।

सिख धर्मले आशावाद र आशाको वकालत गर्दछ। यसले निराशावादको विचारधारालाई स्वीकार गर्दैन।

गुरुहरूले यो जीवनको एउटा उद्देश्य र लक्ष्य छ भन्ने विश्वास गर्थे। यसले आत्मज्ञान र ईश्वरको प्राप्तिको अवसर प्रदान गर्दछ। यसबाहेक, मानिस आफ्ना कार्यहरूको लागि आफै जिम्मेवार छ। उसले आफ्नो कार्यको परिणामबाट उन्मुक्ति को दावा गर्न सक्दैन। त्यसैले उसले जे गर्छ, त्यसमा धेरै होसियार हुनुपर्छ।

सिख ग्रन्थगुरु ग्रन्थ साहिब ,, शाश्वत गुरु हो। यो एक मात्र धर्म हो जसले पवित्र पुस्तकलाई धार्मिक गुरुको दर्जा दिएको छ। सिख धर्ममा जीवित मानव गुरु को (अवतार)लागि कुनै स्थान छैन।

महिलाहरुको भूमिका

सिख धर्मका सिद्धान्तहरूमा भनिएको छ कि महिलाहरुको आत्मा पुरुषसहर समान हुन्छ र उनीहरूलाई आफ्नो आध्यात्मिकता विकास गर्ने समान अधिकार छ। उनीहरूले धार्मिक जमघटको नेतृत्व गर्न सक्छन्, अखण्ड पथ (पवित्र शास्त्रहरुको निरन्तर पाठ) मा भाग लिन सक्छन्, किर्तन (भजनहरुको सामूहिक गायन) गर्न सक्छन्, ग्रन्थी (पुजारी) को रूपमा काम गर्न सक्छन्। उनीहरूले सबै धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक र धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्दछन्। सिख धर्म पुरुष र महिलालाई समानता प्रदान गर्ने पहिलो प्रमुख विश्व धर्म थियो। गुरु नानकले लैङ्गिक समानताको उपदेश दिए र उनलाई अनुसरण गर्ने गुरुहरूले महिलाहरुलाई सिख पूजा र अभ्यासका सबै गतिविधिहरूमा पूर्ण भाग लिन प्रोत्साहित गरे।

गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"महिला र पुरुष, सबै भगवान्द्वारा सृष्टि गरिएका हुन्। यो भगवान् को खेल हो। तपाईंका सबै रचनाहरू राम्रा र शुद्ध छन्, नानक भन्छन्।- गुरु ग्रन्थ, पृष्ठ 304

सिख इतिहासले पुरुषको सेवा, भक्ति, बलिदान र बहादुरीमा महिलाको भूमिकालाई समान रूपमा चित्रण गरेको छ। सिख परम्परामा महिलाको नैतिक गरिमा, सेवा र आत्मबलिदानका धेरै उदाहरणहरू लेखिएका छन्।

सिख धर्मका अनुसार पुरुष र महिला एउटै सिक्काका दुई पक्ष हुन्। अन्तरसम्बन्ध र अन्योन्याश्रितताको प्रणालीमा जहाँ पुरुष महिलाबाट जन्मन्छ, र महिला पुरुषको बीजबाट जन्मन्छ। सिख धर्मअनुसार पुरुषले महिला बिना आफ्नो जीवनमा सुरक्षित र पूर्ण महसुस गर्न सक्दैन, र पुरुषको सफलता उनीसँग आफ्नो जीवन साझा गर्ने महिलाको प्रेम र समर्थनसँग सम्बन्धित छ जसले आफ्नो जीवन उनीसँग बाँड्छिन् र यसको विपरीत। गुरु नानकले भनेका छन्: "[यी] एक महिला हुन् जसले दौड जारी राखिन्छन्" र हामीले "महिलालाई श्रापित र अभियुक्तको रूपमा मान्नुपर्दैन, [जब] महिलाबाट नेता र राजा जन्मन्छन्।" SGGGS पृष्ठ 473।

उद्धार: उठाउनु पर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने धर्मले महिलाहरुलाई मुक्ति प्राप्त गर्न, भगवान्को प्राप्ति, वा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त गर्न सक्षम ठान्छ। यो गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"भगवान् सबै प्राणीहरूमा सर्वव्यापी छन्, भगवान् सबै रूपहरूमा सर्वव्यापी छन्, पुरुष र महिला" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 605)।

गुरु ग्रन्थ साहिबको माथिको कथन अनुसार, भगवान्को प्रकाश दुवै लिङ्गसँग समान रूपमा बस्छ। तसर्थ, पुरुष र महिला दुवैले गुरुको शिक्षालाई पछ्याएर समान रूपमा मोक्ष प्राप्त गर्न सक्छन्। धेरै धर्महरूमा, महिलाहरुलाई पुरुषको आध्यात्मिकताको बाधाको रूपमा हेरिन्छ, तर सिख धर्ममा होइन। गुरुले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो। 'करेन्ट भ्यूज अन सिख धर्म' मा, एलिस बसार्के भन्छिन्,

"पहिले गुरुले महिलालाई पुरुषको बराबरमा राखे... महिला पुरुषका लागि बाधा थिएन, तर भगवान्को सेवा गर्न र मोक्ष प्राप्त गर्नमा सहभागी थियो।"

विवाह: गुरु नानक देवले गृहस्थ जीवनमा ब्रह्मचर्य र त्यागको सट्टा पति र पत्नी समान भागिदार भएर दुवैले ईश्वर ध्यान गर्ने आदेश दिएका छन्। पवित्र पदहरूमा, घरेलु आनन्दलाई पोषित आदर्शको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ र विवाहले भगवान्प्रतिको प्रेमको अभिव्यक्तिका लागि निरन्तर रूपक प्रदान गरेको छ। प्रारम्भिक सिख धर्मका कवि र सिख सिद्धान्तका आधिकारिक व्याख्याता भाइ गुरदासले महिलाहरूलाई उच्च सम्मान दिन्छन्। उनी भन्छन्:

"एकजना महिला, आफ्नो आमा-बुवाको घरमा प्यारी हुन्छिन्, जसलाई उनको बुवा र आमाले धेरै माया गर्नुहुन्छ। आफ्नो ससुरालीमा, उनी परिवारको स्तम्भ हुन्छिन्, उनको असल भाग्यको दायित्व हुन्छिन्... आध्यात्मिक ज्ञान एवम् मोक्षमा भागिदारी र महान गुणसम्पन्न, एकजना महिला, पुरुषका आधा हिस्सा, उनलाई मुक्तिको द्वारसम्म पुऱ्याउँछिन्। (वारन, वि. 16)

समान स्थिति: पुरुष र महिलाहरूको बीचमा समान स्थिति सुनिश्चित गर्नका लागि, गुरुहरूले दीक्षा, निर्देश वा संगत(पवित्र फेलोसिप) र पंगत(एकसाथ भोजन गर्नु) जस्ता क्रियाकलापहरूमा लिङ्गबीच कुनै भेदभाव गरेका छैनन्। सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाशका अनुसार गुरु अमर दासले महिलाहरूले घुम्टोको प्रयोगको विरोध गरेका थिए। उनले केही समुदायहरूको निरीक्षण गर्न चेलाहरूमध्ये महिलाहरूलाई नियुक्त गरे र सतीको अभ्यासको विरुद्धमा प्रचार गरे। सिख इतिहासमा धेरै महिलाहरूको नाम अन्तर्भुक्त छन्, जस्तै माता गुजरी माई भागो, माता सुन्दरी, रानी साहिब कौर, रानी सदा कौर र महारानी जिन्द कौर, जसले आफ्नो समयका घटनाहरूमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका थिए।

शिक्षा: सिख धर्ममा शिक्षालाई धेरै महत्त्वपूर्ण मानिन्छ। यो हरेक व्यक्तिको सफलताको कुञ्जी हो। यो व्यक्तिगत विकासको प्रक्रिया हो र त्यसैले तेस्रो गुरुले धेरै विद्यालयहरू स्थापना गरे। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"सबै दिव्य ज्ञान र चिन्तन गुरुको माध्यमबाट प्राप्त हुन्छ" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 831) ।

शिक्षा सबैको लागि आवश्यक छ र सबैले आँफूले सक्ने जति सर्वोत्तम बन्नको लागि काम गर्नुपर्छ। तेस्रो गुरुद्वारा पठाइएका सिख धर्मप्रचारकहरूमध्ये 52 जना महिला थिए। सिख महिलाको भूमिका र स्थितिमा, डा मोहिन्दर कौर गिल लेखिन्छ, "गुरु अमर दासलाई विश्वास थियो कि कुनै पनि शिक्षाले तबसम्म जड लगाउन सक्दैन जबसम्म यसलाई महिलाहरूले स्वीकार गर्दैनन्।"

कपडामाथि प्रतिबन्धः महिलाहरुले घुम्टो नलगाउनु पर्ने आवश्यकता बाहेक, सिख धर्मले परिधान संहिताको सरल तर धेरै महत्त्वपूर्ण विवरण गरेको छ। यो लिङ्को पर्वाह नगरी सबै सिखहरूमा लागू हुन्छ। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"शरीरलाई असहज बनाउने र मनलाई नकारात्मक विचारहरूले भरिदिने कपडा लगाउनबाट जोगिनुहोस्। SGGS पृष्ठ 16

यसरी, कस्तो प्रकारको कपडाले दिमागलाई नराम्रो विचारहरूले भरिदिन्छ र यसलाई बेवास्ता गर्नुपर्छ भनी सिखहरूले महसुस गर्नेछन्। सिख महिलाहरुले कृपाण (तरवार) र अन्यले आफ्नो रक्षा गर्ने अपेक्षा गरिन्छ, यो महिलाहरुका लागि अद्वितीय हो किनकि महिलाहरुले आफ्नो सुरक्षा गर्ने अपेक्षा गरिएको र शारीरिक सुरक्षाका लागि पुरुषहरूमा निर्भर हुने अपेक्षा नगरिएको इतिहासमा यो पहिलो पटक हो।

SGGS उद्धरणः गुरु नानकजी भन्नुहुन्छ कि, "पृथ्वी र आकाशमा, म अरू कोही देखिदैन। सबै महिला र पुरुषहरूमा, उहाँको ज्योति चम्किरहेको छ। " Sggs पृष्ठ 223। स्त्रीबाट, पुरुष जन्मन्छ; पुरुषको महिलाभित्र गर्भधारण हुन्छ; उसको एक महिलासँग इन्जमेन्ट र विवाह हुन्छ। महिला उसको साथी बन्छिन्; महिला मार्फत भावी पुस्ताहरू जन्मन्छन्। जब उसकी श्रीमतीको मृत्यु हुन्छ, उसले अर्को महिला खोज्छ; ऊ त्यो महिलासँग बाँधिएको हुन्छ। त्यसोभए किन उनलाई नराम्रो भन्ने? उनीबाट राजाहरू आउँछन्। महिलाबाट महिला आउँछन्; महिला बिना कोही पनि रहँदैन। SGGS पृष्ठ 473

दाइजोको सम्बन्धमाः "हे मेरो प्रभु, मलाई मेरो नाम मेरो विवाहको उपहार र दाइजोको रूपमा दिनुहोस्।" श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, SGGS को पङ्क्ति 18

घुम्टो प्रथाको विषयमाः "पर्खनुहोस्, पर्खनुहोस्, हे दुलही – आफ्नो अनुहार घुम्टोले नढाक्नुहोस्। अन्त्यमा, यसले तपाईंलाई आधा आवरण पनि दिँदैन।" तपाईंको अगाडि अनुहार ढाक्नेहरूको पाइला नपछ्याउनुहोस्। आफ्नो अनुहार ढाक्नुको एउटै मात्र गुण यो हो कि केही दिनको लागि मानिसहरूले भन्नेछन्, "कस्तो सद्गुणी दुलही आइन्।" तपाईंको घुम्टो तब मात्र साँचो हुनेछ जब तपाईं निस्कनुहुन्छ, नाच्नुहुन्छ र परमेश्वरको महिमा गाउनुहुन्छ।- पृष्ठ 484, **SGGS Women**

महिलाहरु र वास्तवमा सबै आत्माहरूलाई आध्यात्मिक जीवन बिताउन कडा रूपमा प्रोत्साहित गरिएको थियो: "आउनुहोस्, मेरा प्रिय दिदीबहिनीहरू तथा आध्यात्मिक साथीहरू, मलाई आफ्नो अँगालोमा कसेर अँगालो मारुहोस्। सँगै सामेल हुनुहोस्, र आफ्ना सर्वशक्तिमान श्रीमान् भगवान्का कथाहरू बताउनुहोस्। " - गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 17।

"साथीहरू, अन्य सबै कपडाहरुले सुखलाई नष्ट गरिदिन्छ, अङ्गहरूमा लगाएका कुराले दुखाई निम्त्याउँछ, र गलत सोचाइले दिमाग भरिदिन्छ।" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीको महत्त्व

सिखको एउटा अभिन्न अङ्ग पगडी हो। सिखहरूले लगभग 1500 देखि र सिख धर्मका संस्थापक गुरु नानकको समयदेखि पगडी लगाई आएका छन्।

पगडी वा "पगडी" लाई प्रायः "पग" वा "दस्तर" मा संक्षेप गरिन्छ, एउटै कपडाका लागि विभिन्न भाषाहरू फरक शब्दहरू भएका छन्। यी सबै शब्दहरूले पुरुष र महिला दुवैले आफ्नो टाउको ढाक्न लगाउने कपडालाई जनाउँछ। यो लामो स्कार्फ वा कहिले काहीँ भित्री "टोपी" वा पट्काजस्तै टाउको वरिपरि लपेटिने कपडाको टुक्रा हो। परम्परागत रूपमा भारतमा, समाजका उच्च दर्जाका पुरुषहरूले मात्र पगडी लगाउँथे; निम्न हैसियत वा निम्न जातका पुरुषहरूलाई पगडी लगाउने अनुमति थिएन।

यद्यपि यो गुरु गोविन्द सिंह जीद्वारा नकाटिएको कपाल राख्न अनिवार्य गरिएको थियो, जुन पाँचको वा आस्थाका पाँच लेखहरूमध्ये एक थियो, यो लामो समयदेखि सन् 1469 मा सिख धर्मको स्थापनादेखि नै सिख धर्मसँग सम्बन्धित छ। सिख धर्म संसारको एक मात्र धर्म हो। जसमा सबै वयस्क पुरुषका लागि पगडी लगाउनु अनिवार्य छ। पश्चिमी देशहरूमा पगडी लगाउने अधिकांश मानिसहरू सिख हुन्। सिख पगडीलाई दस्तार पनि भनिन्छ। 'दस्तार' एउटा फारसी शब्द हो। यसको अर्थ 'ह्यान्ड अफ गड' हो जसको अर्थ उहाँको आशीर्वाद हो।

सिखहरू आफ्ना धेरै र विशिष्ट पगडीहरूका लागि प्रसिद्ध छन्। परम्परागत रूपमा, पगडीले सम्मानको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र लामो समयदेखि कुलीन वर्गका मात्र आरक्षित वस्तु रहेको छ। भारतको मुगल शासनको समयमा, मुसलमानहरूलाई मात्र पगडी लगाउने अनुमति थियो। सबै गैर-मुसलमानहरूलाई पगडी लगाउन कडा प्रतिबन्ध लगाइएको थियो।

गुरु गोविन्द सिंह जीले आफ्ना सबै सिखहरूलाई मुगलहरूको यस चुनौतीलाई बेवास्ता गर्दै पगडी लगाउन आग्रह गर्नुभयो। उहाँले आफ्ना खालका अनुयायीहरूका लागि तयार गरेका उच्च नैतिक स्तरहरूको मान्यताका लागि यो लगाउनुपर्ने थियो। उहाँ आफ्नो खालका अद्वितीय र "बाँकी संसारबाट अलग रहन" दृढ हुन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ उनीहरूले सिख गुरुहरूले तय गरेको अनौठो मार्ग अनुसरण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यसरी, एक पगडीधारी सिख सधैं भीडबाट अलग खडा हुन्छ, गुरुको अभिप्राय जस्तै; किनकि उनी आफ्ना 'सन्त-सैनिकहरू' लाई सजिलै चिन्न मात्र नभई सजिलै फेला पार्न पनि चाहनुहुन्थ्यो।

जब कुनै सिख पुरुष वा महिलाले पगडी लगाउँछन्, पगडी अब केवल कपडाको टुक्रा मात्र रहँदैन; किनभने यो सिखको टाउकोसँग एक हुन्छ। सिखहरूले लगाउने आस्थाका अन्य चार वस्तुहरूसँगै पगडीको ठुलो आध्यात्मिक र लौकिक महत्त्व छ। जबकि त्यहाँ पगडी लगाउनसँग सम्बन्धित धेरै प्रतीकहरू छन्-स्वतन्त्रता, समर्पण, आत्मसम्मान, साहस, र धर्मनिष्ठा, तर! सिखहरूले पगडी लगाउने मुख्य कारण आफ्ना संस्थापकप्रति उनीहरूको प्रेम, आज्ञाकारिता र सम्मान देखाउनु हो।

माथिको मुख्य अंशमा भनिएका शब्दहरू अरू कसैद्वारा प्रतिस्थापन गर्न आवश्यक छ। 'यसको कारण' हुन सक्छ

"पगडी हाम्रा गुरुले हामीलाई दिनुभएको उपहार हो। यसरी नै हामी आँफूलाई सिंह र कौरको रूपमा मुकुट लगाउँछौं जसले हाम्रो आफ्नै उच्च चेतनाप्रति हाम्रो प्रतिबद्धतालाई स्थापित गर्दछ। पुरुष र महिलाका लागि समान रूपमा, यो अनुमानित पहिचानले पहिचान, सभ्यता र विशिष्टता व्यक्त गर्दछ। यो अरूका लागि हामी अनन्तको छविमा बाँचिरहेका छौं भन्ने एउटा सङ्केत हो र सबैको सेवा गर्नाका लागि समर्पित छौं। पगडीले पूर्ण प्रतिबद्धता बाहेक अरू केही देखाउँदैन। जब तपाईं आफ्नो पगडी बाँधेर सबैभन्दा अलग हुन छनौट गर्नुहुन्छ, तब तपाईं निडर भएर एक्लो रूपमा खडा हुनुहुनेछ। छ अर्ब मानिसबाट अलग उभिएको व्यक्ति। यो सबैभन्दा उत्कृष्ट काम हो।" (सिखनेटबाट उद्धृत)

नम्रता तपाईंको यात्राको मुख्य सार हो

नम्रता सिख धर्मको एक महत्त्वपूर्ण दृष्टिकोण हो। यस अनुसार, सिखहरूले नम्रतापूर्वक भगवानको अगाडि झुक्नु पर्छ। विनम्रता वा नम्रता पञ्जाबी भाषामा सँगसँगैका शब्दहरू हुन्। नम्रता भनेको एउटा गुण हो जसलाई गुरबानीमा धेरै जोडदार रूपमा प्रचार गरिन्छ। यस पञ्जाबी शब्दको अनुवाद "नम्रता", "उदारता" हो। एक मानिस जसको दिमाग "विनम्रता" वा "अरूभन्दा राम्रो वा बढी महत्त्वपूर्ण छ भन्ने विचारबाट विचलित हुँदैन।

समस्या क्षेत्र -माथिको वाक्य सही छैन -माथिको वाक्य पूर्ण छैन
यो सबै मानव जातिको पालनपोषणको लागि एउटा महत्त्वपूर्ण गुण हो र एकजना सिखको मानसिकताको एउटा अनिवार्य हिस्सा हो तथा यो गुण सधैं सिखमा हुनुपर्दछ। सिख शस्त्रागारमा अन्य चार गुणहरू छन्(सत) सत्य :, सन्तुष्टि (सन्तोख), करुणा र प्रेम (दया) माया।(

यी पाँच गुणहरू एकजना सिखका लागि आवश्यक हुन्छन् तथा यी गुणहरू आत्मसात गर्न र तिनीहरूलाई आफ्नो व्यक्तित्वको एक अंश बनाउनका लागि गुरबानीको ध्यान र पाठ गर्नु उसको कर्तव्य हो।

गुरबानीले हामीलाई के बताउँछ:

"नम्रताको फल भनेको सहज ज्ञानबाट प्राप्त शान्ति र आनन्द हो। नम्रताका साथ उनीहरूले उत्कृष्टताको खजाना भगवान्को ध्यान गर्न जारी राख्छन्। भगवान्सँग परिचित प्राणी नम्रतामा डुबेको हुन्छ। जसको हृदय दया र नम्रतामा स्थिर हुन्छ। सिख धर्मले नम्रतालाई भगवान्को सामु भिक्षा माग्ने पात्रको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

गुरु नानक ,सिख धर्मका प्रथम गुरु:

आफ्नो" हृदयमा प्रेम र नम्रताका साथ सुन्नुहोस् अनि विश्वास गर्नुहोस्, तपाईंभित्रको पवित्र मन्दिरमा भगवान्को नाममा आफूलाई शुद्ध गर्नुहोस्। -" SGGGS पृष्ठ 4

सन्तुष्टि"लाई आफ्नो कानको झुम्का बनाउनुहोस्, नम्रतालाई आफ्नो भिक्षापात्र बनाउनुहोस्, र ध्यानलाई आफ्नो शरीर ढाक्ने खरानी बनाउनुहोस्।-" SGGGS पृष्ठ 6।

नम्रताको क्षेत्रमा", शब्द सौन्दर्य हो। अतुलनीय सौन्दर्यका सिर्जना गरिएका रूपहरू छन्।" SGGGS पृष्ठ 8

नम्रता", उदारता र अन्तर्ज्ञान मेरो सासु र ससुरा हुन्-" SGGGS पृष्ठ 152.

आध्यात्मिकतातर्फको यात्रा

गुरु ग्रन्थ साहिब एक शाश्वत जीवित गुरु हो, जो सिख गुरुहरू, हिन्दू र मुस्लिम सन्तहरूको काव्य रचना हो। यो सङ्ग्रह उनका माध्यमबाट सम्पूर्ण मानवजातिका लागि भगवान् ले दिनुभएको उपहार हो। गुरु ग्रन्थ साहिबको दर्शन कुनै पनि प्रकारको उत्पीडन बिना ईश्वरीय न्यायमा आधारित समाजको हो। यो ग्रन्थले हिन्दू धर्म र इस्लामका धर्मग्रन्थहरूलाई स्वीकार र सम्मान गर्दछ, तर यसले यी धर्महरू मध्ये कुनैसँग नैतिक सद्भाव प्रतिबिम्बित गर्दैन। गुरु ग्रन्थ साहिबमा, महिलाहरूलाई पुरुषको बराबर भूमिकासँगै उच्च सम्मान दिइएको छ। महिलाहरूमा पुरुषहरूमा जस्तै आत्मा हुन्छ अनि यसैले मुक्ति प्राप्त गर्ने समान अवसरका साथ उच्च स्तरको आध्यात्मिकता प्राप्त गर्ने समान अधिकार हुन्छ। महिलाहरूले प्रमुख धार्मिक अनुष्ठानसहित सम्पूर्ण धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक तथा धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्छन्।

सिख धर्मले समानता, सामाजिक न्याय, मानवताको सेवा र अन्य धर्महरूप्रति सहिष्णुताको वकालत गर्दछ। दैनिक जीवनमा करुणा, इमानदारी, नम्रता र उदारताको आदर्शहरूको अभ्यास गर्दै सिख धर्मको आवश्यक सन्देश भनेको सबै भगवान्प्रति आध्यात्मिक भक्ति र श्रद्धा हो। सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू ध्यान अनि भगवान्लाई स्मरण गर्नु, इमानदारीपूर्वक बाँच्नका लागि काम गर्नु र अरूसँग बाँड्नु हुन्।

आत्माका लागि यस आध्यात्मिक यात्रामा जाने प्रयास गरेकोमा बधाई। अनुवाद कहिल्यै पनि मूलसँग नजिक हुन सक्दैन, विशेष गरी जब सम्पूर्ण गुरु ग्रन्थ साहिब पद्यमा छ र रूपकहरूको प्रयोगले कार्यलाई अत्यन्त गाह्रो बनाउँछ। कृपया तिनीहरूलाई शाब्दिक रूपमा नपढ्नुहोस् तर तिनीहरूको अन्तर्निहित सन्देश बुझ्नुहोस्। भगवान् एक हुनुहुन्छ र उहाँसँगको मिलन मानव जीवनको लक्ष्य हो भन्ने तथ्यमा ध्यान केन्द्रित गरिएको छ।

यो काम वर्षौंदेखि धेरै स्वयंसेवकहरूले गरेका छन्, जसले गर्दा ईश्वरीय सन्देश तपाईंलाई तपाईंको भाषामा पुग्न सकोस्। यदि तपाईंका कुनै प्रश्नहरू छन् भने, कृपया walnut@gmail.com इमेल गर्न नहिचकिचाउनुहोस् अनि हामी यस यात्रामा तपाईंसँग सामेल हुन चाहन्छौं।